

Lenka Jakešová
ilustrovala Dagmar Medzvecová

Pohádky z lesa Co si stromy šeptají

bambóok®

Zaposlouchejte se do vyprávění stromů...

104 stran, pevná vazba, 17× 24 cm
ISBN 978-80-271-2571-5

Chtěli byste se dozvědět, proč modřín na zimu opadává, jak je možné, že jedličky rostou šišky směrem nahoru, nebo jaký tvar listů má lípa? Tak se pohodlně uveleďte v hnízdečku a zaposlouchejte se do vyprávění datlího tatínka.

Lenka Jakešová
ilustrovala Dagmar Medzvecová

Pohádky z lesa

Co si stromy šeptají

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Lenka Jakešová

Pohádky z lesa – Co si stromy šeptají

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 8612. publikaci

Ilustrace Dagmar Medzvecová
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 112
Vydání 1., 2022

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2022
Cover Illustration © Dagmar Medzvecová, 2022

ISBN 978-80-271-1963-9 (pdf)
ISBN 978-80-271-3483-0 (print)

Obsah

Předmluva 7

Ve dvou nám to půjde líp 9

O šikovné víle Javorce 13

Společné bydlení 20

O parádivé Jeřabince a mlsném Jeřábkovi 23

Radostná novina 30

O skřítku Habříkovi a skřítku Bukýnkovi 34

Jak se budou jmenovat? 41

O víle Osice, motýlu Babočkovi a skřítku Vánkovi 45

Právě vylíhlá holátka 51

O skřítku Jilmíkovi a kadeřnici Mechulence 55

Jména 61

O čarovné víle Lískulince a veverce Zrzeče 64

Hladová ptáčata 71

O Tisíkovi a čaroději Popletovi 75

Postupné opeření 81

O skřítku Akátkovi a slavíku Karlíkovi 84

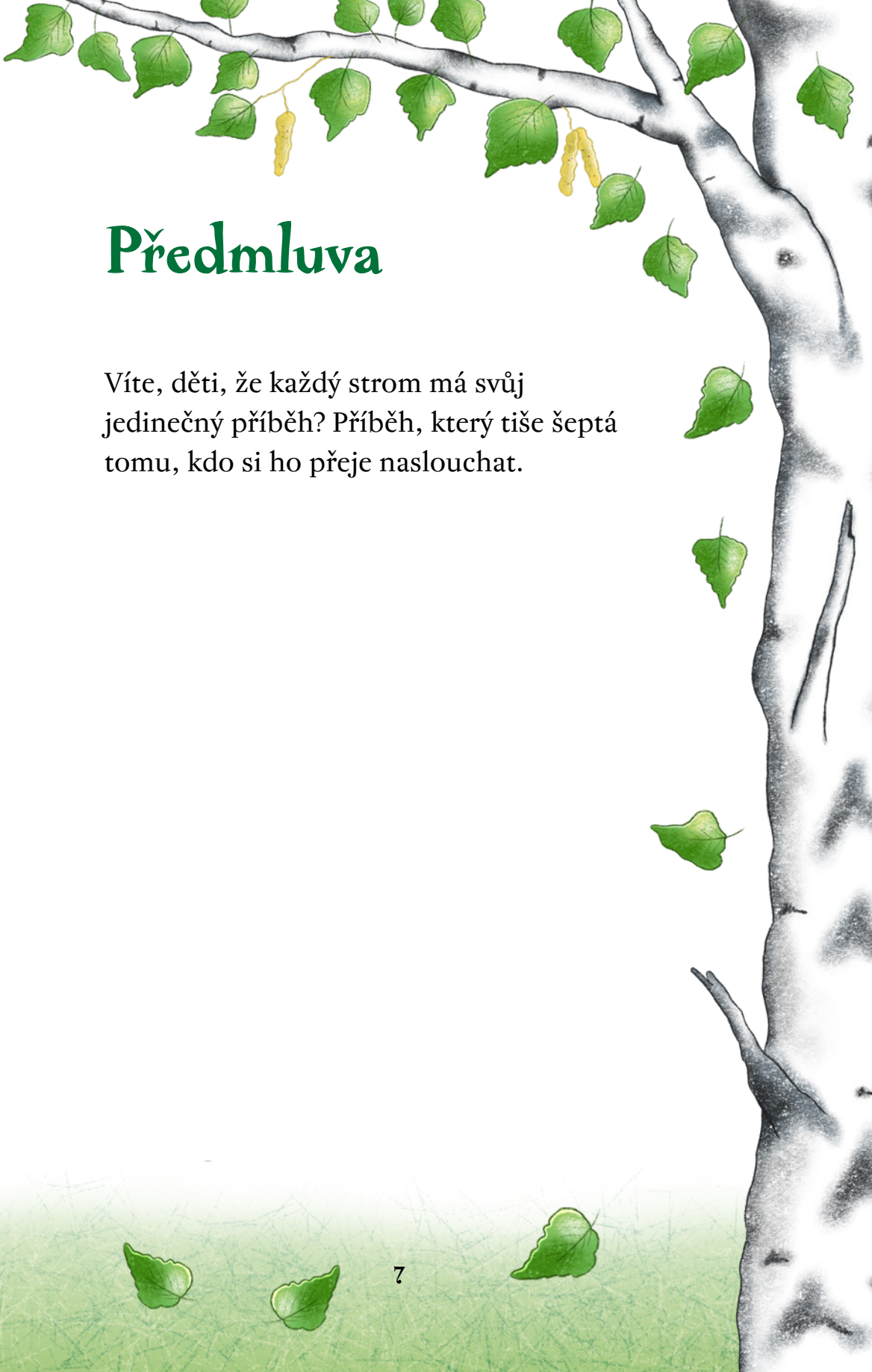
Ptáčata se učí létat 91

O skřítku Olšíkovi, víle Vrběnce a sumci Fousovi 94

Letíme! 100

O skřítku Platánkovi, který se věnoval umění 104

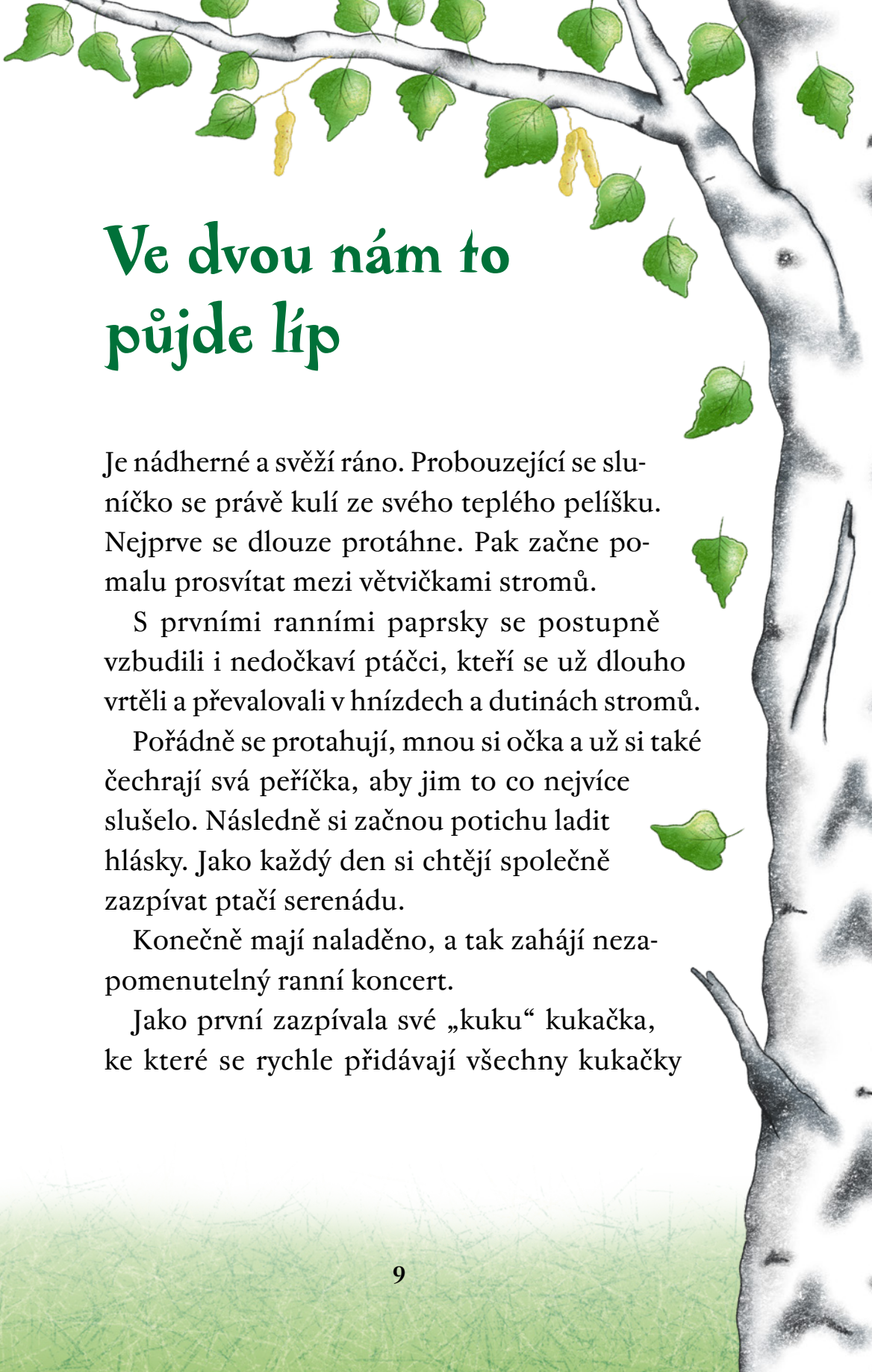

Předmluva

Víte, děti, že každý strom má svůj
jedinečný příběh? Příběh, který tiše šeptá
tomu, kdo si ho přeje naslouchat.

Ve dvou nám to půjde líp

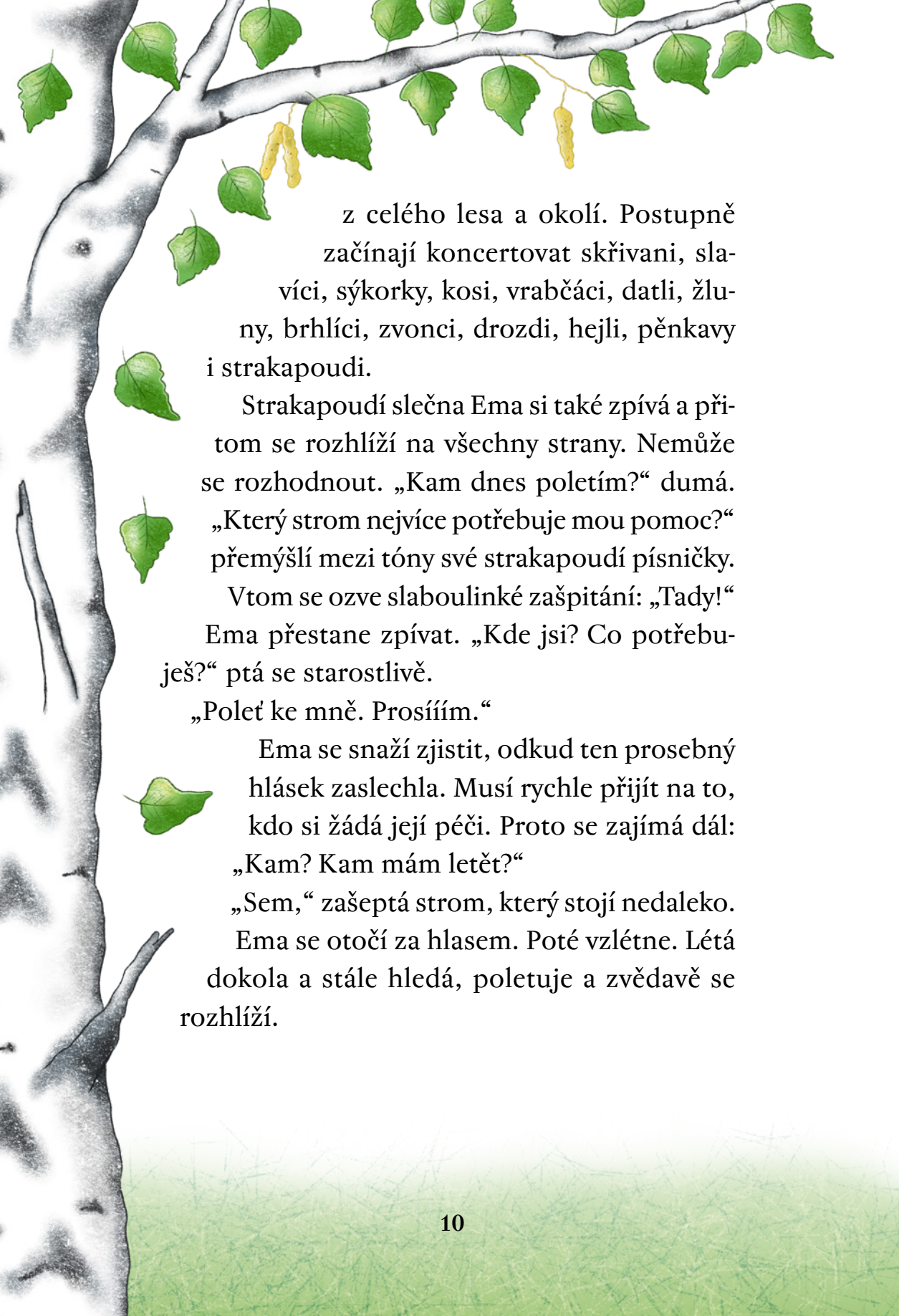
Je nádherné a svěží ráno. Probouzející se sluníčko se právě kulí ze svého teplého pelíšku. Nejprve se dlouze protáhne. Pak začne pomalu prosvítat mezi větvíčkami stromů.

S prvními ranními paprsky se postupně vzbudili i nedočkaví ptáčci, kteří se už dlouho vrtěli a převalovali v hnízdech a dutinách stromů.

Pořádně se protahují, mnou si očka a už si také čechrají svá peříčka, aby jim to co nejvíce slušelo. Následně si začnou potichu ladit hlásky. Jako každý den si chtějí společně zazpívat ptačí serenádu.

Konečně mají naladěno, a tak zahájí nezapomenutelný ranní koncert.

Jako první zazpívala své „kuku“ kukačka, ke které se rychle přidávají všechny kukačky

z celého lesa a okolí. Postupně začínají koncertovat skřivani, slavíci, sýkorky, kosi, vrabčáci, datli, žluň, brhlíci, zvonci, drozdi, hejli, pěnkavy i strakapoudi.

Strakapoudí slečna Ema si také zpívá a přitom se rozhlíží na všechny strany. Nemůže se rozhodnout. „Kam dnes poletím?“ dumá. „Který strom nejvíce potřebuje mou pomoc?“ přemýšlí mezi tóny své strakapoudí písničky.

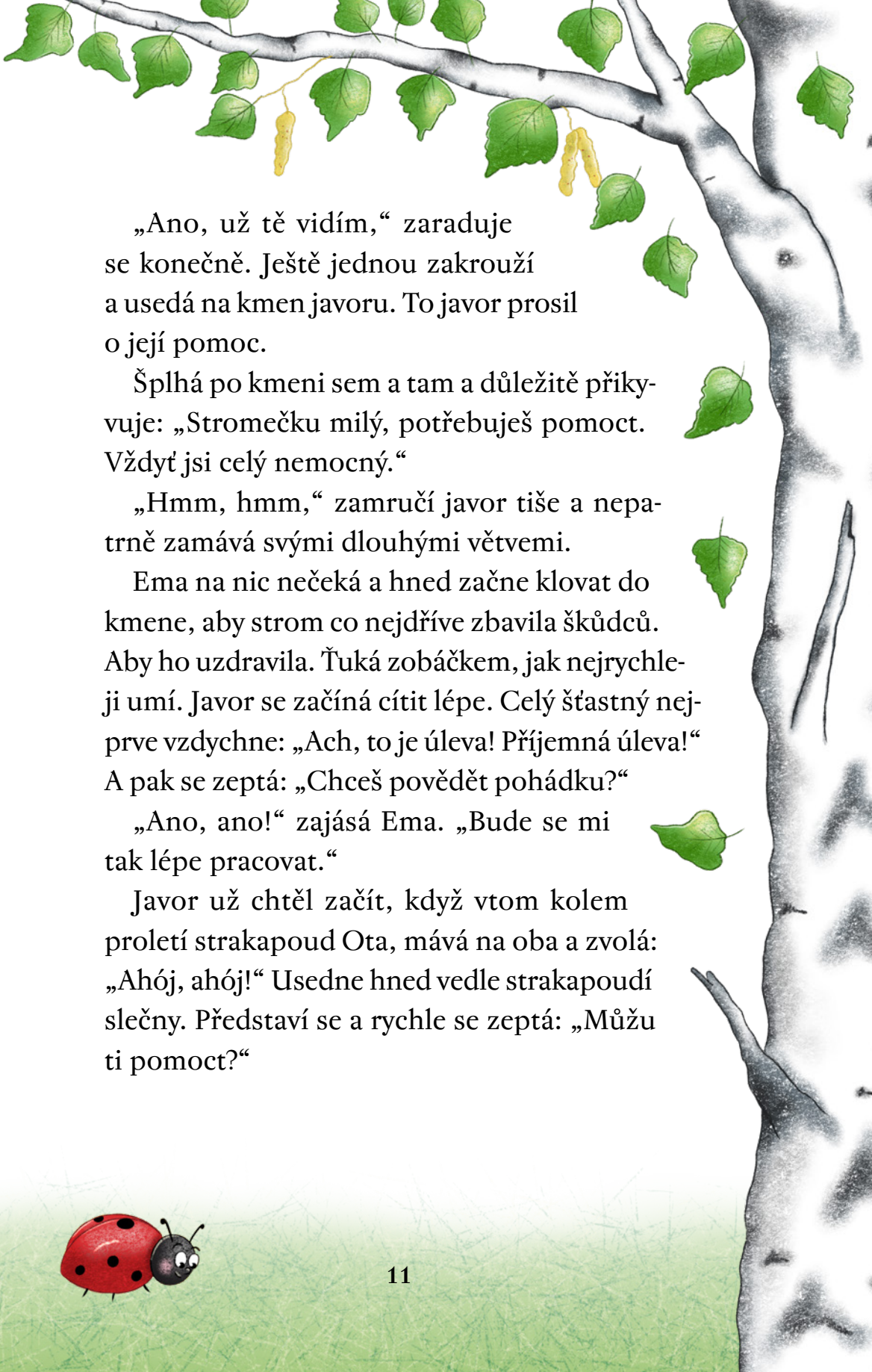
Vtom se ozve slaboulinké zašpitání: „Tady!“ Ema přestane zpívat. „Kde jsi? Co potřebuješ?“ ptá se starostlivě.

„Polet' ke mně. Prosím.“

Ema se snaží zjistit, odkud ten prosebný hlásek zaslechla. Musí rychle přijít na to, kdo si žádá její péči. Proto se zajímá dál: „Kam? Kam mám letět?“

„Sem,“ zašeptá strom, který stojí nedaleko.

Ema se otočí za hlasem. Poté vzlétne. Létá dokola a stále hledá, poletuje a zvědavě se rozhlíží.

„Ano, už tě vidím,“ zaraduje se konečně. Ještě jednou zakrouží a usedá na kmen javoru. To javor prosil o její pomoc.

Šplhá po kmeni sem a tam a důležitě přikyvuje: „Stromečku milý, potřebuješ pomoci. Vždyť jsi celý nemocný.“

„Hmm, hmm,“ zamručí javor tiše a nepatrně zamává svými dlouhými větvemi.

Ema na nic nečeká a hned začne klovat do kmene, aby strom co nejdříve zbavila škůdců. Aby ho uzdravila. Ťuká zobáčkem, jak nejrychleji umí. Javor se začíná cítit lépe. Celý šťastný nejprve vzdychne: „Ach, to je úleva! Příjemná úleva!“ A pak se zeptá: „Chceš povědět pohádku?“

„Ano, ano!“ zajásá Ema. „Bude se mi tak lépe pracovat.“

Javor už chtěl začít, když vtom kolem proletí strakapoud Ota, mává na oba a zvolá: „Ahó, ahó!“ Usedne hned vedle strakapoudí slečny. Představí se a rychle se zeptá: „Můžu ti pomoci?“

